

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1701

Vragen van het lid **Van Bommel** (SP) aan de minister van Buitenlandse Zaken over *de beperking van visserij in Gaza door Israëlische marine*. (Ingezonden 30 januari 2009)

1
Hebt u kennisgenomen van berichten dat de Israëlische marine Gazaanse vissers beschiet of de schijn wekt hen te beschieten, zodat het hen onmogelijk wordt gemaakt hun werk te doen?¹ Is het waar dat zeker drie Palestijnse vissers in de afgelopen twee jaar om het leven zijn gekomen als gevolg van deze beschietingen?²

2
Is het waar dat Israël de afspraken ten aanzien van het recht op visserij door Gazaanse vissers de laatste jaren heeft ingeperkt van 37 kilometer uit de kust, een zone die geldt volgens de afspraken van Oslo, tot 22 kilometer en dat inmiddels een afstand van hooguit 300 meter wordt aangehouden?

3
Deelt u de mening dat het broodroof is dat het Gazaanse vissers onmogelijk wordt gemaakt hun werk te doen en dat het tevens een vorm van economische boycot is van de Palestijnse economie? Zo nee, waarom niet? Deelt u de mening dat het in strijd is met de Conventies van Genève dat Israël als bezettend land het de Palestijnse bevolking van Gaza onmogelijk maakt een inkomen door

middel van visserij te verwerven? Zo nee, waarom niet?

4
Zo ja, bent u bereid er bij de Israëlische autoriteiten op aan te dringen het hinderen van vissers onmiddellijk te staken en Gazaanse vissers het recht te geven tot zeker 22 kilometer uit de kust hun werk te doen? Zo nee, waarom niet?

¹ Weblog Sander van Hoorn: «Wat als er meer journalisten in Gaza waren geweest?», <http://visserij.navingo.nl>: «Vissers in Gaza blijven aan wal», <http://www.btselem.org>: «Testimony: Israeli navy shoots and wounds Muhammad Musleh, fishing off the Rafah shore, 5 October 2008».

² <http://ipsnews.be>, 9 december 2008: «Vissers in Gaza blijven aan wal».

Antwoord

Antwoord van minister **Verhagen** (Buitenlandse Zaken) (ontvangen 26 februari 2009)

1
Deze berichten zijn mij bekend. Het exacte aantal slachtoffers kan ik niet bevestigen, hierover zijn geen officiële gegevens beschikbaar.

2
In het Gaza – Jericho Akkoord van 4 mei 1994, later opgegaan in het Israëlisch – Palestijnse Interim Akkoord («Oslo – 2») van 28 september 1995, is vastgelegd dat visserij – onder voorwaarden – is toegestaan in een strook met een breedte van 20 zeemijlen voor de kust. In reactie op aanhoudende

incidenten op de zee voor de Gazastrook heeft Israël vervolgens beperkingen gesteld aan de uitoefening van het visserijbedrijf. Na overleg met de toenmalige Personal Humanitarian Envoy van de Secretaris-generaal van de VN, Catherine Bertini, heeft Israël in 2002 de grens bepaald op twaalf zeemijlen (de zgn. Bertini Commitments, welke grens in 24 oktober 2006 is teruggebracht tot zes zeemijlen. Voor zover bekend is het visserijgebied nu beperkt tot drie zeemijlen, met name om de wapensmokkel over zee naar Gaza te bemoeilijken. Een verdere beperking is mij niet bekend.

3
De inkrimping van de visserijzone is vooral het gevolg van de veiligheidszorgen van Israël en van de wens om wapensmokkel over zee tegen te gaan. Het staat vast dat het voor Palestijnse vissers zeer moeilijk is om het visserijbedrijf voor de Gazaanse kust uit te oefenen. In de praktijk kan nog gevist worden, zij het dat de meer visrijke wateren buiten bereik van de vissersvloot liggen. Op basis van het Vierde Verdrag van Genève is Israël bevoegd om veiligheidsmaatregelen te nemen die noodzakelijk zijn voor de eigen veiligheid. Dit dient te worden afgewogen tegen de belangen van de vissers om in hun levensonderhoud te voorzien.

4
Nederland heeft er steeds bij Israël op aangedrongen dat het de belangen

van de gehele burgerbevolking in de Palestijnse Gebieden – dus ook die van de Gazaanse vissers – in acht neemt, bij het treffen van de maatregelen die het noodzakelijk acht om zich te beschermen tegen aanvallen en Nederland zal dat ook blijven doen.